

‘Verhaal dat ik op mijn retour zou zijn gelukkig ontkracht’

De revanche van Bons

In alle categorieën waaraan hij deelnam, won Nico Bons de hoofdprijs op de HHH-show, begin december in Zwolle. Daarmee logenstrafte hij het idee dat hij op zijn retour zou zijn, gezien zijn teleurstellend verlopen NRM. Bons: „We komen altijd het beste uit met juryleden uit Noord-Amerika. Misschien ben ik wel in het verkeerde land geboren.”

„Ik vind het toch wel een beetje leuk. Het afgelopen jaar hoorden we dat ik op mijn retour zou zijn, nadat ik op de NRM niet in de prijzen was gevallen. Dat zou kloppen als we afgelopen zomer onderaan in de rubrieken zouden zijn geëindigd. Maar dat was niet het geval. We hadden twee koeien die derde werden. Als je bij de laatste vijf staat, doe je het goed. Je bent dan van de jury afhankelijk wat betreft de aanwijzing van de kampioenen.”

Met zijn recente succes op de Holland Holstein sHow in Zwolle snoerde Nico Bons uit Ottoland (Z.-H.) zijn criticasters de mond. Hij won in elke categorie waaraan hij deelnam: zwartbont jong, zwartbont midden, zwartbont oud, roodbont jong, de Young Breeders, de bedrijfsgroepen en het algemeen kampioenschap.

Rodbont

Bons had samen met zijn showteam acht dieren mee naar Zwolle. Alle dieren eindigden vooraan in de rubrieken. Hij had één zwartbonte vaars in de strijd, Koba 195 (Jasper x Integrity), welke prompt tot kampioene werd verkozen. Bij roodbont was het niet anders. Bons' enige roodbonte vaars, Aaltje 94 (Talent x Red Marker), werd uitgeroepen tot vaarskampioene roodbont. „Ik had niet verwacht dat jurylid Jan Steegink mijn vaars zou kiezen”, reageert hij. „De vaars is toch heel kaal, ze heeft weinig bespieren.” Dat Steegink toch zijn vaars koos, zorgt misschien ook voor een stukje verandering in de roodbontjuring, hoopt Bons. De Zuid-Hollander is van mening dat de roodbontjuring met haar keuze voor ‘te bespiede’ dieren vanuit internationaal perspectief op een dood spoor zat. „Aaltje 94 is eigenlijk een kopie van een zwartbonte met een rood vel. Als ze bij zwartbont had meegedaan, zou ze Koba 195 voorbij zijn gegaan”, vermoedt Bons. „Overigens vond ik Blitz-dochter Marjan 26 een zeer terechte algemeen kampioen roodbont.”

‘Honorable mention’

In de zwartbonte middenklasse ging

het succes gewoon verder. Zijn twee deelneemsters Ella 169 (Stormatic x Boss Iron) en Ella 167 (Goldwyn x Roy) eindigden in de laatste rubriek op de 1A en 1B-positie, waarna Ella 169 werd aangewezen als middenklassekampioene.

Bij de zwartbonte senioren had Bons drie ijzers in het vuur. In de middelste seniorenrubriek eindigden Ella 158 (Mailing x Bonatus) en Ella 153 (Allen x Rudolph) op de 1A en 1B-positie, waarna Ella 139 (Boss Iron x Lava) in de laatste rubriek mocht aantreden. De bijna tien jaar oude moeder van de middenklassekampioene en de algemeen kampioene van de Fokveedag Boerenlandfeest in Hoornaar enkele maanden geleden, eindigde op de 1C-positie. „Ella 139 wordt wel oud, ze acclimatiseert steeds moeilijker. Maar ze heeft dit jaar dan ook al vier shows gedraaid, voor zulke koeien wordt het zwaar.” Ella 139 moest de kampioenskeuring in Zwolle dan ook voortijdig verlaten, wat niet gold voor de beide andere Ella's. Ella 153 kreeg van het Amerikaanse jurylid Mark Rueth de ‘honorable mention’ (derde plaats) toebedeeld en het kampioenschap was er voor Ella 153, die later ook algemeen kampioene werd.

Meer ras en kwaliteit

„Wij komen altijd het beste uit met juryleden uit Noord-Amerika”, stelt Nico Bons. „Hun beeld en mijn beeld van een perfecte koe liggen dicht bij elkaar. Op de NRM waren twee Europeanen aan het keuren”, klinkt het veelbetekenend. „Voor mij zijn openheid in rib, diepte van de rib, upstanding en een niet te rijke conditie belangrijk, maar niet elk jurylid weet dat te waarderen. Aan de andere kant keurt elke jury natuurlijk naar eer en geweten.” Bons geeft aan van scherpe melkkoeien te houden. „Misschien ben ik in het verkeerde land geboren.”

Een koe die juist veel power uitstraalde, was Allen-dochter Ella 153. „Ik ben een fan van de Allen, maar die vindt de jury te grof gebouwd. De Mailing heeft meer ras en kwaliteit, voor mij was het geen verrassing dat ze won. Ze was ook in ons eigen team getipt. Dat ze in Hoornaar niet won, heeft ook te maken met dat ze nog geen naam heeft omdat ze nog niet

eerder iets heeft gewonnen. Vorig jaar op de Holland Holstein sHow was Ella 158 ook al als 1A geëindigd, maar toen moest ze Wilhelmina met haar 100.000 kilo melk voor laten gaan. Ze liep in de eerste rubriek van de oudere koeien, maar had pas twee keer gekalfd. Het Britse jurylid John Gribbon vond dat mijn koe eerst nog een keer moest kalven.”

Bouw uiterst belangrijk

Bons is het niet eens met kritiek dat showkampioenen het bij de gemiddelde veehouder in de stal niet zouden redden. „De Jasper en de Boss Iron overleven ook als je ze in een koppel van 250 koeien loslaat, daar ben ik van overtuigd. En de Mailing is toch een zeer functionele koe”, stelt Bons. „Als boeren nu volop inkruisen, dan hebben ze tien jaar geleden de verkeerde stieren gebruikt. Als ze Constantijn, Aldo en O Man zouden hebben gebruikt, dan hadden ze wel kracht in de koeien gehad. De problemen komen door stieren als Jabot en Celsius.” Bons vraagt zich ook af of boeren die gaan inkruisen, over vijf jaar nog wel genoeg melk onder de koeien hebben. „Daar moet je toch je inkomen uit halen.”

Bons' op exterieur gefokte veestapel bestaat uit 55 koeien van gemiddeld ruim zes jaar oud, met een productie van 10.000 kilo melk met 3,50 procent eiwit. „Ik ben altijd super kritisch geweest op de bouw van mijn koeien. Als je een kromme rug hebt en toch topprestaties moet leveren, wil het ook niet. Ik focus me op exterieur en melktype. Ik ben nu twaalf jaar boer en gestart met een productie van 7.800 kilo melk en met maar drie koeien met meer dan 85 punten. De bouw van een koe is van fundamenteel belang. Als de verzorging dan in orde is, komt de productie vanzelf”, verklaart Bons de goede resultaten ondanks het gebruik van stieren met een soms zeer lage NVI.

Geen genomics

Het gaat om het maken van de juiste combinaties, zegt de fokker. „Ik ga elk jaar of eens in de twee jaar naar Noord-Amerika. Verder blijf ik op de hoogte van wat de goede

Foto's

Heeft u de Holland Holstein sHow gemist of wilt u de show nogmaals beleven? Op www.melkvee.nl in het dossier Melkvee Magazine staat een uitgebreide serie van maar liefst 74 foto's met onderschriften, welke samen een volledig verslag van de show vormen.

Copyright foto

stieren zijn door de cowfitters en mijn familie in Canada. Een achterneef van mij boert op het Bosdale-fokbedrijf, waar ze veel excellente koeien op stal hebben. Hij is mijn drijfveer", aldus Bons. De veehouder noemt ook Semex-directeur Harry Schuiling een belangrijke informatiebron. „Het is belangrijk dat je mensen om je heen hebt, die een goede koe herkennen.“

Bons noemt bij de stierkeuze een aantal dingen belangrijk. „We geven niks op uiers toe. Het is frustrerend als je een mooie pink hebt, die nadat ze heeft afgekalfd vanwege de te gewone uier niets meer waard is. Verder is opstanding belangrijk, evenals ribdiepte en brede kruizen. En je kijkt natuurlijk of ze niet te extreme fouten hebben als bijvoorbeeld een sterk oplopend kruis.“ Bons gebruikt

tegenwoordig meer rietjes van minder stieren en ziet het aantal missers teruglopen. „We kijken naar de cijfers uit het land van herkomst en moeten het volste vertrouwen hebben in een stier. Genomicsstieren zijn dan ook uit den boze.“

Geen Europese stieren

Op het bedrijf in Ottoland komen Europese stieren nauwelijks aan bod. Alleen de Italiaan Goldsun krijgt kansen. Andere stieren die worden gebruikt zijn Fever, Windbrook, Sid, Lauthority en Goldwyn. „Ik heb Goldwyn een beetje gemist en ik probeer hem daarom alsnog veel te gebruiken.“ Bons kijkt puur naar het exterieur. „Als je ook andere kenmerken meeneemt, kom je er

niet. Bovendien vind ik dat niet nodig. Ik heb nog nooit naar het celgetal gekeken en desondanks hebben we al twintig jaar een tankcelgetal van beneden de honderd. Als je maar schoon werkt. Maar ik ben er dan ook voor mijn koeien. Als er een feestje is en ik heb een zieke koe, dan is het jammer voor het feestje.“

Bons heeft niet de illusie om zijn successen nog jarenlang te kunnen continueren. „Steeds meer boeren weten hoe het werkt om een koe goed klaar te maken. En ook heb ik de wijsheid niet in pacht. Ik heb geluk gehad dat het werkt wat ik heb gedaan. Mijn familie staat achter me en dat geldt ook voor het showteam. Ze komen me voor niks helpen. Dat is onze kracht, zonder hen zou ik niks klaarmaken.“ ■